COPENHAGEN

Garanterad absolut ren och den bästa tuggtobak i världen.

Behaglig och varaktig emedan den är tillverkad av den bästa, rika, saftiga bladtobak.

TUGGTOBAK

ORDET FRITT

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumerantter äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: (1) Skriv endast på en sida av papperet och med bläck. (2) Skriv så tydligt, kortfattat och på sak gående som möjligt. (3) Undvik hatiska utfall mot olika tänkande. (4) Anonyma uppsatser publiceras ej. (5) Diskussion i religiösa ämnen är förbjuden. (6) För i denna avdelning gjorda uttalanden ikläder sig redaktionen intet som helst ansvar. — RED.

PÅ FARM OCH ANDRA TING

Ofta får man höra, när man är i stan:
Hur går det uppå farmen?

Jag som andra svarar:
Det kan ni väl förstå,
att man har det erfarit,
att man gör rätt för vad man får

Här i stan, jag slutar,
det blir ju ingenting.
Jag får mig ett par stutar
På farm jag slår mig in.

Blott jag får goda skördar,
så blir det nog behag.
Blott ej för tunga bördor
och lider nederlag.

Men att köra stutar,
det tar ett tålamod.
Om kvällen när man slutar,
så är man icke god.

När de börja fnysa
och ge en haftig puff,
då hjälper ej att streta,
det bär uti en bluff.

Men den, som här på jorden
haft det mindre gott,
skall där ovan vorden
få sig en bättre lott.

Men då kommer den rike
med en stor kamel
och vill igenom porten,
men då slår det fel.

Blott man kunde fråga,
huru han då mår,
han skulle säkert svara:
Pinan den är svår.

Men när jag blir för tarvlig,
behöver mig en "sult",
då hjälper det nog icke,
jag säljer då en stut.

Så man kan hava stutar
och taga det så lugnt,
blott man ej om dagen blundar,
för då blir huvut tungt.

Man måste följa solens bana,
tills den i västern sänkt.
Och efter gammal vana
går man då till sängs.

Första gång jag kom till landet,
det var en juli kväll,
då gjorde jag som andra,
tog in på fint hotell.
Men det vill jag klandra,
det blev en hård duell.

Jag kunde ej på natten
få en enda blund;
då var det icke roligt vara.

Jan i Lun.

FRÅN ALBERTA

Herr Red.!

Om herr Red. vill så var av den godheten och intag dessa rader i Eder tidning.

100 mil öster om Edmonton och jag tänker 100 mil i omkrets, så är det så dåligt det kan bliva, för allting torkar ut. Vi ha knappt haft regn på hela tiden sedan i våras. Inte någon föda för kreaturen, och priset går ned, så vi skulle vilja veta hur det är där i Manitoba, Sask., om det är något bättre där, så vi kunde vänta oss att få köpa hö och halm till vinterföda för kreaturen. Nu ha vi börjat att sälja en del men blir det snart ej regn, så få vi ej hava många kvar till vintern. Låt höra av Eder från alla platser i Ordet Fritt, hurudan grödan är på eder plats.

Carl August.

TANKAR OCH REFLEKTIONER

Jag har ej haft tid att läsa tidningar en tid, men nu i middags fick jag se mitt uttryck, som synes ha gripit in i både vän och motståndares tankegång. En S synes tro, att det harleder från okunnighet, men det kan knappast hänföras dit genom att studera religionens dogmer där man skapar en himmel för en liten klick och kastar massan av folket till helvetet. Jag har vandrat många år mot himmelen men när jag fick se därin, brusto mina ögon i tårar, och jag vände om för att tillsammans med massan av folket söka att upprätta en ny himmel och en ny jord, vari rättfärdighet bor. Jag är nog beredd att det finns de, som kunna begå missgrepp, som att avhugga örat på prästens dräng eller kasta omkull penningvexlarnes bord. Det finns nog hetlevrade rättskämpar, som gripas av harm, som knappt är mönstergill. Men det vore oklokt att göra sig av med dem. De brinna av rättfärdighetens sol, som skapar nya ting. De åstunda kroppens frigörelse från träldomens ok under det nuvarande kapitalistsystemet och så vill jag säga till S: nog kan man ha lagar emot sig, men ha rätten på sin sida. Läs Selma Lagerlöfs tal vid kvinnofasten i Auditorium i Stockholm, där hennes vältalighet glänser fram i det nya solljuset för kvinnans rätt. De hade både lag och guds ord emot sig, men större upplysning brakte det gamla på fall. Att agitera för ett bättre rättsbegrepp är av noden. Det bringar orättviska lagar på fall och skapar rättvisa i människans hjärta. Det finns land och resurser i Canada för hundra miljoner människor och erbjudes av skaparen som en gåva åt människoväriden, och några få har ingen rätt att öppna eller tillsluta dess dörr. Alla som släppa till krafter för dess uppblomstring borde bli hörda, innan man sätter deporteringståget i gång.

Med hogaktning

K. R. Jonson.

Buford den 4 juli 1919.

FRÅN KELLIHER, SASK.

Då man läser och följer med tidningar i allmänhet, och särskilt S. C. T. så kan man se att det göres ofantligt mycket inom uppfinningens område. Och nästan alla äro avsedda att förbättra och hjälpa människan så att hon skall leva och hava en dräglig existens, medan vi leva här på jorden. Men ännu finnes det mycket att göra för våra sällrika hjärnor. Skulle det icke vara önskvärt om någon uppfinningsrik man eller kvinna arbetade ut en praktisk apparat, en ljuddämpare för barnskrik. Den skulle kunna säljas i miljoner, och dess uppfinnare bliva förmögen inom kort tid, på samma gång som den också fylde ett länge känt behov. Och vi kunde då slippa se våra hustrur så trötta och nasvisa som om de nyss hade kommit från ett syföreningsmöte. Och vi farmare behövde då ej falla av plogen till följd av förlorad sömn. Och alla unga män och flickor som äro rädda för sådan musik skulle då komma i massor och parvis fram till brudstolen. Och Teddy Roosevelts teori angående rassjälvmord skulle säkert icke ännu på många generationer gå i fullbordan.

Även på andra områden finnes det mycket att göra på framskridandets väg. Om till exempel våra mest lärda präster toge sig för att inlästa sina predikningar i fonograf records, de så skulle sedan tillverkas i tusentals och insättas i allmänna länbibliotek. Där vi stackars farmare både andligen och lekamligen fattige kunde spela dem på vår egen fonograf, sitta där och njuta av dess valsignelser. Vi kunde då slippa ifrån många olägenheter. Vi behövde icke då såsom nu är fallet, köra i ur och skur 7 a 8 mil över ofarbara vägar, sitta i halvt uppvärmda, illaluktande kyrkor, ådraga oss sjukdomar av alla slag, betala höga doktorsräkningar, dito apoteksräkningar, för att inte nämna prästlönen, och den skuldbelastning som följer med byggandet av otidsenliga kyrkor. De enda som jag tror skulle opponera sig emot detta förslag vore endast några fornämna fruar med sina giftasvuxna dottrar, ty de kunde då icke såsom nu sitta i kyrkbanken och spegla sig i prästens fagra anlete, och tänka sig att ordet vart kött och bodde bland oss. Och vi kunde då giva våra präster respass, eller hyra dem som farmhands. Och nu innan jag slutar, skall jag återgiva några tänkvärda ord, uttalade av en vår nutids största tänkare:

Bort med kyrkans starka band
Som vi fått i sekler bära.
Bort med dogmatism ur vårt land
Varje svenk hyile blott en enkel lära
Och den läran lyder, lätt
dess enkla regel funnen,
Manskor gören alltid rätt.
Och så mycket gott i kunnen.

Och jag är säker på att om vi försökte så mycket som möjligt att följa denna regel, så skall ingen domare varken nu eller i framtiden kunna döma oss till ändlösa straff.

Med en hälsning till redaktionen samt läsekretsen, förbliver jag

Calle vid plogen.

LITET AV VARJE

Ärade Redaktör av S. C. T.!

Beder få besvära igen med en anspråkslös om plats i Ordet Fritt för följande.

I en tidningsartikel i Eder ärade av den 26 juni ser jag att en professor E. Linderholm framhäller en ny åskådning av läran om Kristus frälsningshistoria. Detta giver mig anledning säga, att den ej är så ny som mången kanske får föreställning av. Han är rätt i vissa saker däri, men ej i alla. Se på kolmasken och fjärilen.

En fråga kan kanske nu hava sin plats att bliva framställd: Vilket är bäst, att låta ett barn gå ostörd i sömnen eller en buse vacka detsamma? Den frågan kan vändas på upp och ned, ned och upp, fram och tillbaka, och tillbaka och fram, men svaret bliver nog även en professor L. skyldig.

Kan du göra guld? Nej men jag kan göra guldvatten. Hjälper ej. Göra det är lätt, om du vet hur att slå slaget. Däri ligger konsten.

Gör dig icke bättre än vad du är, icke heller sämre, men försök att höja dig.

Det är bättre att vara en fågel i bur eller en häst med livets gnista i sig än människa utan.

Vill du icke taga det lilla så får du taga det stora.

Detta livet kan liknas vid en elektrisk gnista i betraktande av evigheten. Och livet vid en klocka. Vad säger klockan? Tick, tack. Ja, lycklig att du ej vet det.

Vid genomläsandet av tidningens strejkreferat, så kan man ej annat än göra sig en fråga, om ej vissa saker däri vore synliga förut. För min del föll tanken vid läsandet av en artikel i Ordet Fritt på hur mycket nära författaren var verkligheten, om han endast ditsatt ett par tre ord i denna sin artikel. Men kom ihåg, det vill alltid fattas något utom på den rätta vägen. Det stod i den artikeln "arbetarhärens taktfasta frammarsch" till "Stony Mountain". Ty dit gick det, vill Ni förneka verkligheten? Men vännen som följde med svängde visst in på "Logan", fick ej ens stanna i Sv. Salumagasinet. Nu är detta ej sagt i elakhet, det beder jag. Eder vara förvissade om, och som bevis beder jag få giva en liten fingervisning på, hur sagde författare kan finna rätta vägen. Kasta både gamla och nya testamentet i papperskorgen. De kunna nog ej hjälpa i detta fall. Men nästa gång författaren går in till S. C. T:s office, så just som Ni öppnar dörren stäng den och gå baklänges. Bry Eder icke om något, varken automobiler, spårvagnar eller något annat, eller om någon ropar: där är en ballong, se ej upp. De skola icke skada Eder, men då Ni kommit så långt, att Ni kan gå baklänges, så skall Ni finna Eder besökt av en ängel, i vad gestalt kan jag icke säga, men tvivla icke, där finnes frälsning för vem som helst.

Kan en person som går baklänges se? frågar någon kanske. Beder om ursäkt, behöver nog ej nu besvara den frågan. Locket på skrinet slog igen.

Eder

"S".

FÖRBUDSSAKEN

Uti vår närvarande tid framträder tydligen en anda med uppsåt att göra mångmillionärernas sammanhopade rikedomar arbetarnas rätt och upprättelse underkastade, så att människorna åter måtte utgöra en jämlikhetsskapelse. Och så synes det, som skulle arbetsstandaret framföras och komma till stånd, hur än reaktionsförsök framträda däremot, ty om det ej får ske på laglig väg, så sker det nog likväl under våldsamhetens mandat.

Men hören, I — — — från den ädlaste stamort på jorden: Borde vi icke allvarligt och flitigt göra vår del uti att hjälpa till med all den möjlighet som förefinnes att undanröja de hinder, som lägges i vägen för att bana väg åt den framträngande anden till att kunna genomföra sin avsikt förutan våldsam revolution och blodsutgjutelse? Och om vi anse, att vi borde göra, vad vi kunna, så låtom oss med allvar akta på, vad hinder de äro, som ligga i vägen för arbetets uppskattande och arbetarens rätt och beskärda del!

Och låtom oss då uttala vår förkastelsedom över det osunda och farliga bruket av tobaksplantans giftiga ämnen. Ty arbetarna vinner ej sin del genom att utkasta sina penningar för sådan yrgörande föda; utan det är blott den valutasugande tobaksodlaren som drager vinsten på de slösande medmänniskornas bekostnad och stora förluster och oberäkneliga skador på de människors både kropp och själ och tillborliga anseende. Vi borde fördenskull göra ett strängt förbud mot det konyttiga och skadliga tobaksbruket! Och det borde gälla var och en som vill vara en aktad och värderad man!

Och oövervinnerligt förbud böra vi även med den yttersta ansträngning se till, att vi få satt mot det förbrännande eldvattnet, som till andens bedrövelse och själens förloelse förbränner kroppens nerver och krafter hos människan och förbränner så mycket av människans säd och brödföda, som den gör och berövar människan huslig lycka och välfärd. Ty det är ju blott destilleveranten och krogdrabanten, som draga samvetets förebrående vinst därpå genom arbetarens bekostnad.

Och en tredje förbudssak bör vara bortkastandet av penningar på de bedrägliga och förledande dagliga tidningarne vilka till arbetarens nackdel traktera endast huvudsakligen film- och vaudeville-annonser till ingen nytta utan blott till människans förvillelse och ohäjdade fördärv! Vilja vi se något uti tidningar, så böra vi helst se efter de sansade veckotidningar, som kunna traktera sådant som äger värde och är sunt! Icke skola vi dock mena att förbjuda de vilseledande dagtidningarne deras tryck utan endast bortkastandet av penningar på dem för att använda penningarne för bättre ändamål.

Och ävenså böra vi bortlägga bruket av att genom något slags tidning eller tal kasta smuts på varandra! Ty därigenom blir ingen tids konservering för goda göromål, utan tvärtom blir därigenom endast tidsförspillan och svaghet. Eller vad kan man vinna med att kasta smuts på sina medmänniskor av samma klass och jämlika stånd, som man så ofta tagit sig för att göra? Kan man därigenom höja sig över den svarta rovgirighetsträdens anhängare, så att guldvinnandet från de mindre blir därigenom mindre? Or, nej, nej. Ohyfsade strider länder endast till deras fördel som hänga tillsammans även då de rasande krigen rasa vilt för att slita det orättfärdiga föreningsbandet. Fördenskull borde vi fattiga stackare hålla tillsammans och hellre uppmuntra varandra än med oavlätlig smutskastning nedslå varandra.

Och till sist låtom oss även hålla stäng på förbud mot att tänka mord över en enda av våra medmänniskor, så att vi icke hysa mordlusta mot någon, om vi än skulle finna någon envåldsharskare träda fram ur antingen högmodets eller girighetens bedärande virvlar till att utslappa någon eller flera av de brännande ormarne. Vad vi med all flit i så fall böra göra är att vakta oss väl, så att sådana våldsverkare ej finnas de ohyggliga vidundren på jorden!

Och låtom oss med all möjlig makt hjälpas åt till att hålla kapitalismens springpojkar tillbaka från att komma allt för långt uti att hindra från att komma den "orättfärdiga mammon" till underkastelse av den rättfärdiga vanskapens verkan och frukter!

Al.

SVAR TILL MR. CARLIN

Glenevis den 7 juli 1919.

Ärade Red. för S. C. T.!

I Canada Posten för den 10 juni finna vi en skriveise eller ett brev, som C. P:s Red. har infört till allas vår upplysning, enligt brevskrivaren. Brevet är författat och insänt från Rich Valley och undertecknat av mr Carlin. Mr. C. säger sig för tillfället vara gripen och fängslad av "Spanish flu", och gavs ett tillfälle att tänna och reflektera över det onda och goda som förflutit. Detta förefaller mig ganska oöverensstämmande med sanningen. Har icke mr C. varit i tillfälle att tanka vid något annat tillfälle, då får man ju ej så mycket undra på de barnsliga anmärkningar, som mr C. har framkastat mot mitt tillvägagående i mitt lilla brev som var att finna i S. C. T. Först får jag en pästötning för det jag hade önskat Red. lycka och framgång i attt oförskrackt hålla sig till sanningen. Detta är något som icke alls finns i den sagda skrivelsen. Men det kan hända att mr C. i sin misstro säg det så. Ja, så hade jag nämnt något om C. P. som icke smakade gott under sjukdomens inflytande. Nämligen att C. P:s läsare skulle dö någon gång, och deras strapsreligion skulle upphöra, och att de icke äro i harmoni med varandra, det är mr C:s egna ord, emedan det icke finns i min uppsats. Mr C. vill låta förstå att C. P:s läsare äro långt över min förmodan så uppvärmda och uppbyggda på guds ords grund, där Jesus Kristus är hörnstenen. Ja, just på den stenen är det Ni håller till med det hopkok, som var nämnt och som lämnades oförstådda. Men jag får upplysa för mr C., att jag kan icke övertaga kokningen, emedan jag icke är passande för sådan värme. Apropos, nu tror nog många av C. P:s läsare, att jag håller mig med nämnda tidning av respekt för min hustru. Men så är icke förhållandet. Just emedan den icke är något respektingivande organ. Så kommer ett nytt anfall från Mr. C., som är slutklämmen i upplysningsändamålet, då han nämner: "Med detta vill jag säga att de s. k. socialisterna här sökt att missionera på sitt sätt också, och mr Bergen var här och höll några föredrag". Och emedan mr C. icke var i behov av mr Bergens visdom, så lyste han med sin frånvaro. Låter icke detta stort. Vilket andligt högmod. Nog tycker jag, att de som ha tagit en 42 års kurs i andens skola skulle förstå, att det är många som kan se igenom sådana falsarier. Ja, detta och mycket mera, som Rich Valley befolkning har varit i tillfälle att bevittna. Jag vill blott nämna den åt dödens respekt invigda 10 acres areal, där dom både över levande och döda har blivit förkunnad. Så nog känner man, huru en del stenbockar skrika. Nog drar jag hellre en kråkhistoria. Jag må nu här i förbifarten göra mr C. uppmärksam på, att både Ni och de sanningsvittnen, som representeras i Canada Posten, gripa helt och hållet till osanning, då det är frågan om att smutskasta Mr. Bergen och ävenså Edra grannar helst de, som önska se en bättre samhällsställning, än vad som nu är rådande. Jag kan här i sanningens namn bedyra, att Mr Bergen icke specielt begärde den för mr C. så förhatliga historien och jag tror mig icke vara så långt insiktsgen, om jag påstår, att historiens innehavare är i besittning av lika så stor andlig visdom, som hans kritiker.

Emellertid har jag att avsluta med ett tack för den vänliga bjudningen, som mr Carlin hade bifogat i slutet av sin hypokritiska skrivelse, med den upplysningen att min tid är dyr, fast man bär namnet socialist.

Med all respekt för sanning och rätt en hälsning jag härmed sänder till S. C. T:s Red., och dess läsekrets är mina vänner.

Oaktat ett fåtal vill storta vårt mål och smider pilar vid lögnens bål. Men jag känner till dess murkna metoder, och rädes icke för dem.

N. L. Nilson.

SVAR TILL J. G. JOHNSON

Herr Redaktör!

Var vänlig inför nedanstående i Eder ärade tidnings Ordet Fritts avdelning.

Det var för mig en verklig överraskning, att Ni, en litterär förmåga av rang, skulle bevärdiga mitt lilla inlägg med en dementi. Det var väl overraskningen över att någon skulle våga sig på en liten kritik av ditt om stor litterar talang i C. P. sist synliga miss — nej!! snillefoster. Ty det är ju allmänt känt att du för dina vänner och beundrare ofta brukar skroderande och skrytande framhålla, att det inte finns någon som vågar sig på att besvara Edra i tidningarna inforda skrivelser.

Först försöker du med några lustiga krumsprång angående min signatur. Det förvånar mig att en så passbevandrad tidningsskrivare ej vet, att man har rätt att använda sig av signatur. Mitt namn kan ej stavas med blott tre bokstäver hur skicklig i konsten att åka och vända man än är. Ja, nu får jag också en inblick i en annan omständighet, som jag ej har kommit att tänka på förut. Det är genom din insinuation, som doljes i ditt uttryck, att du ej visste att Northwoods formyndarskap var hägrat vid Kiplings horisont. I mitt obetydliga inlägg sökte jag framhålla, att en Northwood-bo borde ha rätighet att opåtalt skriva en bit i en tidning, synnerligast då han talar om sig själv och sina erfarenheter. Men då J. G. Johnson anser, att detta mitt inlägg måste vara grundat på formyndarskap då är det ju tämligen klart, att J. G. Johnson de sista åren suttit inne med ett av vederbörande utfärdat vidsträckt förmyndareförordnande. Detta icke bara för Northwoods bebyggare utan även för Stockholms, Percivals m. fl. andra. Bäste J. G. Johnson, Ni behöver ej vara rädd för någon konkurrens från min sida, även om Ni kastar trånande blickar hit till Kiplings horisont. Det är nog endast Er blygsamhet, som avhållit Er från att yppa denna viktiga omständighet förr. Ni borde ha yppat detta förut, J. G. Johnson, ty därigenom kunde många missförståelser ha undvikits. Jag är säker på, att många äro de, som ej vetat om Ert formyndareförordnande.

Jag yttrade mig litet okorrekt då jag sade att Northwood var ett fritt land. Vem som helst, som något känner till förhållandena och följaktligen skulle ha något intresse att läsa min skrivelse, vet att landet i Northwood ej fås till skänks. Min mening var endast att landet var lika tillgängligt att förvarva för vem som helst på ungefär samma billiga villkor.

Vad J. G. Johnson menar med att de mindre bemedlade settlarna ej skulle ligga en ärad medlem så hårt på hjärta, därför att de äta ur egen matsäck, kan jag tyvärr ej förstå. Men om de som J. G. Johnson säger jämt skall nödgas äta ur matsäck, så nog tyckes i så fall (Detta av egen erfarenhet) att deras kosthåll skall vara ganska tarvligt.

Jag får på det allvarligaste beklaga, att Ni ej fick draga pension på Ert gamla gall-lidande. Det har ju länge varit en känd sak att Ni plitt av en abnormt förstorad galla. Då man även tar hansyn till Er andra ganska svåra sjukdom, vars symptomer så tydligt framträtt i Edra skrivelser på senare tiden, så nog var det att beklaga, att Ni ej fick Ert avsked med pension. Jag skall i förtroende förklara orsaken. Vederbörande lyckades komma underfund med, att Ert lidande var medfött, och att det så att säga ligger i Er natur, och de lära ha för princip att ej bevilja pension på grund av medfödda sjukdomar.

Vad det beträffar att de ej fingo ha äran att taga Er över till England, så nog gingo de förlustig en synnerligen stor ära. Då man särskilt tar i betraktande Edra så ofta omskrutna konster, som Ni (troligtvis för att demonstrera Edra patriotiska känslor) under Er tjänstetid använde Er av. Ja då, — nog måste man förvånas, att regeringen kan så blunda för ära och upphöjelse!!

Det förvånar mig en smula, att Ni skulle vara tacksam för en instruktion i konsten att bliva "storfarmare". Och det på den grund att det å Eder trakt för några år sedan var en ung man, som köpte land och skulle börja farmning. Han yttrade då med stor självsäkerhet på sin sävliga dialekt: "Je ske lera dom farm je". Att icke denna lärdom till denna tid börjat visa sig fruktbringande, är för mig en smula ofattligt.

Jag vill för Er skull till sist ge Er ett enskilt gott råd till den kraft och verkan det hava må. Då skrivkladdan börjar angripa fingrarna, gå då ut på Ert land, roj och bryt mark allt vad tygen hålla. Skulle berserkaraseriet

(Forts. å sid. 6)

EKONOMI OCH EFFEKTIVITET I Edert Kök

kan ni få genom att koka med

ELEKTRISK SPIS

City Light & Power
54 King Street

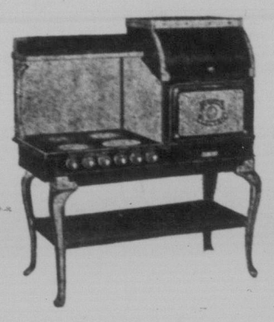

DEN GAMLA, BERÖMDA LÄKAREANSTALTEN,

N. ROSENBERG CO.,

Dr. T. W. DEACHMAN, Med. Sup't.
BEHANDLAR MED STOR FRAMGÅNG

Privata och nervösa sjukdomar,

förorsakade af ungdoms-dårskaper, onaturliga vanor, med alla deras förfärliga följder, såsom förslappning, förlust af lifskraft, opasslighet för affärslifvet, njur- och blåssjukdomar, svag rygg o. s. v., behandlas snabbt, omsorgsfullt, billigt och i djupaste hemlighet med säkra och pålitliga mediciner.

"LIFVETS HEMLIGHETER"

en af oss utgifven bok på 48 sidor, omhandlande lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, deras följder o. s. v.; den borde läsas af hvarje ung man. Sändes fritt i försegladt omslag till hvar och en som på ett postkort eller i brev insänder sin adress till

N. ROSENBERG CO., 117 N. Dearborn St., Rooms 209-210, Chicago, Ill.

THE ORGANIZATION BEHIND THIS BOOK

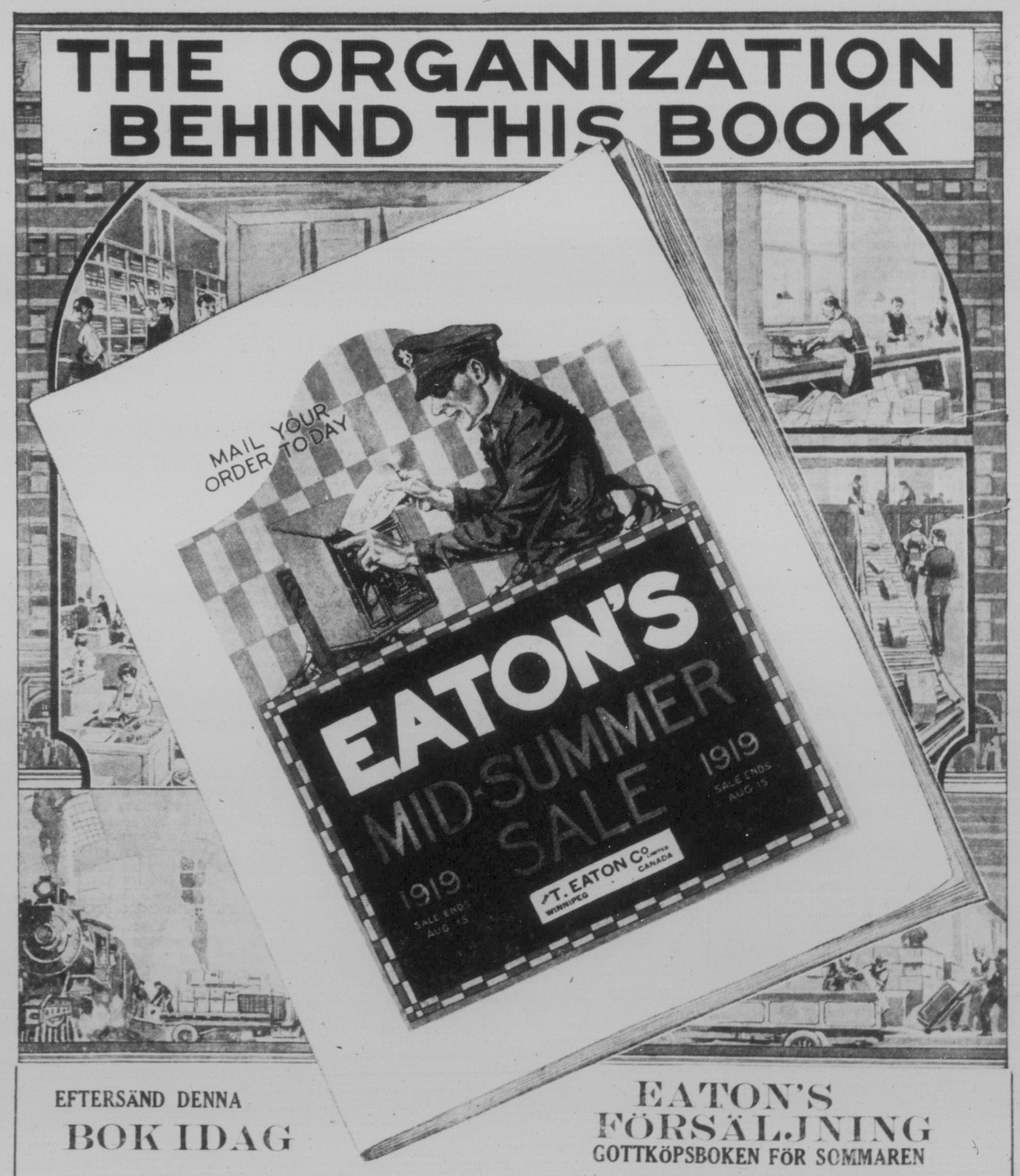

EFTERSÄND DENNA BOK IDAG

EATON'S FÖRSÄLJNING
GOTTKÖPSBOKEN FÖR SOMMAREN

Organisationen bakom denna bok är en lojal organisation: lojal mot affärshuset Eaton och lojal mot Eatonkundernas intressen. Provet på denna lojalitet är den ärliga vara och den betjäning, som gives, i det alla order, stora och små, fyllas snabbt och korrekt.

Om ni redan erhållit edert exemplar av Eatons sommarförsäljningskatalog, vet ni, att 68 sidor äro fyllda av gottköp i kläder (både mäns och kvinnors), skor, hushållsartiklar, möbler och farmsaker av alla slag.

Om ni icke mottagit ett exemplar av denna bok, är ett brevkort nog att föra den till eder per omgående. DRÖJ ICKE. EFTERSÄND DEN IDAG.

Alla EATONS broschyrer äro edra, om ni begär dem. De omfatta: specerier, idrottssaker, husplaner och manskläder

THE T. EATON Co LIMITED
WINNIPEG CANADA

Alla EATONS broschyrer äro edra, om ni begär dem. De omfatta: specerier, idrottssaker, husplaner och manskläder